



ஆசார்க் கொவை

எளிய நடையில், இனிய தமிழில்
தெளிவுரை - அரும்பதவுரை



தா. மானிக்கவாசகம்

ஆசார்க் கோவை

அரும்பத உரையோடு, தெளிவுரை
எளியநடையில் - இனிய தமிழில்

உரையாசிரியர்
ஞா. மாணிக்கவாசகன்



உமா பதிப்பகம்
58, ஐயப்ப செட்டி தெரு,
மண்ணாடி, சென்னை - 600 001.

தொலைபேசி: 5229513

முதல் பதிப்பு: மே - 1995

உரிமை: (C) உமா பதிப்பகம்

விலை ரூ: 10.00

அச்சுக்கோர்வை:

கணபதி கிராபிக்ஸ்,

சென்னை - 40. போன் 626 8970.

ஒழுக்க நெறிகள் ஒரு நூறு

தமிழர் - ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாக மதிப்பவர்.

தமிழ்மொழி - உலகம் போற்றும் உன்னத அறநூல்கள் நிறையக் கொண்டது.

தமிழ்நாடு - நீதி முறைதவறாத வாழ்வை நெறியாகக் கொண்டது.

தமிழ் நாட்டில் - தமிழ் மொழியில், தமிழ்க் கவிஞர் பாடிய நீதி நெறி வாழ்வியல் நூல்கள் எட்டுத் தொகை என்றும் பத்துப் பாட்டென்றும், பதினெண் கீழ்கணக்கென்றும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் முதலாவது ஆசாரக் கோவை. மற்றவை - இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, ஏலாதி, ஐந்திணை எழுபது, ஐந்திணை ஐம்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, கைக்கிளை, சிறுபஞ்ச மூலம், திணைமாலை நூற்றைம்பது, திணை மொழி ஐம்பது, திரிகடுகம், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, பழமொழி, முதுமொழிக் காஞ்சி, திருக்குறள்.

சங்கத்தமிழ் நூல் கருத்தை எல்லாம் சமமானியரும் அறிந்துணரப், படித்து மகிழ்; அவை எளிய தமிழில், இனிய நடையில் வரவேண்டும் என்ற, உமா இராமலட்சுமணன் அவர்களின் ஆசையின் காரணமாகத் திருக்குறள் வந்தது, நாலடி நடந்தது; இப்போது

‘ஆசாரக்கோவை’ யின் அழகு உலா அரங்கேற்றமாகி இருக்கிறது.

பெருவாயின் முள்ளியார் எனும் பெரும்புலவர் ஆசாரக்கோவை என்னும் அழகிய இந்நூலில் ஒழுக்க நெறிகள் ஒரு நூறு தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார்.

எப்படி, எங்கிருந்து, உண்பது, உறங்குவது என்பதில் இருந்து, பெரியோர் முன் எப்படி இருக்க வேண்டும், நடக்கவேண்டும், பேசவேண்டும் என்பது போன்ற பல உயரிய பண்புகளை, மனதில் பதிய வைக்கும் அழகிய பாடல்கள்; ஆசாரக் கோவையின் அத்தனை பாடல்களும்.

நல்ல பழக்க வழக்கங்கள்தான் உயர்ந்த பண்பாட்டுப் பலகணிகள். பண்பு சிறக்க, நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் செழிக்க, இச்சிறுநூல் பயன்படுமானால் அது செந்தமிழுக்கு செய்த தொண்டு ஆகும்.

இதற்கு உதவிய உமா - இராம லட்சுமணன் அவர்களுக்கு அன்பு, வணக்கம், நன்றி.

வணக்கம் - வாழ்க தமிழ்.

ஞா. மாணிக்கவாசகன்

சென்னை

19.4.95.

ஒழுக்க நெறிகள்

பாடல் எண்கள்

1. ஒழுக்க நெறி – 1, 2, 4, 63, 64, 81, 100
2. உண்ணும் முறை – 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 39, 40
3. எச்சில் – 6, 7, 8
4. கடமைகள் – 3, 46, 51, 54, 62, 66, 68, 69, 70, 71, 74, 78, 80
5. காணக் கூடாதவை – 67
6. செய்யக் கூடாதவை – 5, 15, 19, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 41, 43, 44, 45, 47, 49, 53, 65, 73, 82, 85, 86, 87, 88, 90, 91, 93, 94, 97, 98, 99
7. நல்ல நாட்கள் – 9, 31, 42, 48, 92
8. நீராடும் முறை – 10, 13, 14, 18
9. பெரியோர் பண்பு – 11, 12, 51, 55, 56, 59, 61, 75, 79
10. போற்ற வேண்டியவை – 16, 17, 50, 57, 58, 60, 72, 76, 77, 83, 84, 89, 95, 96

பெருவாயின் முள்ளியாரின் ஆசாரக் கோவை

பாயிரம்

ஆர் எயில் மூன்றும் அழித்தான் அடிஏத்தி
ஆரிடத்துத் தான் அறிந்த மாத்திரையான் ஆசாரம்
யாரும் அறிய அறனாய மற்றவற்றை
ஆசாரக் கோவை எனத் தொகுத்தான், தீராத்
திருவாயி லாய திறல்வண் கயத்தூர்ப்
பெருவாயின் முள்ளி என்பான்.

வலிமை மிக்க திரிபுரம் என்னும் மூன்று பறக்கும்
கோட்டைகளை தன் நெற்றிக் கண்ணால் அழித்த
சிவபெருமான் திருவடி தொழுது, வேத நூல்களில்
விரித்துரைக்கப்பட்டவற்றில் நான் கற்றுணர்ந்த
ஒழுக்க நெறிகளை என்னைப்போலவே எல்லாரும்
அறிய வேண்டும் என்பதற்காக - அந்த அறநெறிகளை
- ஆசாரக் கோவை எனத் தொகுத்துள்ளேன்; தீராத
வளமுடைய, திருமகளின் வாயில்போல விளங்கும்,
சிறந்த வண்கயத்தூர் என்னும் ஊரினானான
பெருவாயில் மகனான முள்ளி என்பவனாகிய நான்.

ஆர் - வலிமை; எயில் - கோட்டை;

ஆரிடம் - வேதநூல்; மாத்திரை - அளவு;

ஆசாரம் - ஒழுக்கம்; திருவாயில் -

திருமகள் வாழுமிடம்.

1. ஒழுக்கத்துக்கு உயிரான எட்டு

நன்றி அறிதல் பொறை உடைமை இன்சொல்லோடு
இன்னாத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை கல்வியோடு
ஒப்புரவு ஆற்ற அறிதல் அறிவுடைமை
நல்லினத் தாரோடு நட்பு இவைஎட்டும்
சொல்லிய ஆசார வித்து.

பிறர் செய்த உதவியை உணர்ந்து அதற்கு நன்றி
பாராட்டுதல், பொறுமை உடையவராயிருத்தல், இனிய
சொற்களையே பேசுதல், எந்த ஒரு உயிர்க்கும் துன்பம்
தரும் எதையும் செய்யாதிருத்தல், கற்றறிதல்,
உலகத்தோடு ஒட்டிவாழ எண்ணுதல், அறிவுடைய
பெரியோரைத் துணையாகக் கொண்டிருத்தல், நல்ல
குணம் உடையவர்களோடு நட்புக் கொண்டிருப்பது
என்னும் எட்டு உயர் பண்புகளே ஒழுக்கத்தின் உயிர்
நாடியாகும் - ஒழுக்க நெறி என்னும் உயர்வினைச்
சலுக்கு - விதையாகும்.

பொறை - பொறுமை; இன்னா -

துன்பம்; ஒப்புரவு - உலக ஒழுக்கம்;

வித்து - விதை.

2. ஒழுக்கமுடன் வாழ்வதால் என்ன பயன்?

பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றம் கல்வி நோயின்மை
இலக்கணத்தால் இவ்வெட்டும் எய்துப என்றும்
ஒழுக்கம் பிழையாதவர்.

உயர் குடியில் பிறக்கும் பெருமை, நீண்டநாள் உயிர் வாழ்தல், செல்வச் சிறப்பு, அழகிய தோற்றம், நிலத்துக்கு உரியோராதல், சொல்லாட்சி, கல்வி அறிவு, நோயற்ற வாழ்வு - என, உயரிய வாழ்வுக்கு இலக்கணமாகக் கூறப்பட்ட எண்வகைச் சிறப்பினையும், ஒழுக்க நெறி தவறாது நடப்பவர்கள் வாழ்வில் சிறப்பு அடையப் பெறுவார்கள்.

வனப்பு - அழகு; கிழமை - உரிமை;

மீக்கூற்றம் - மேலான சொல்;

பிழையாதவர் - தவறாதவர்.

3. காக்க வேண்டிய கடமைகள்

தக்கிணை வேள்வி, தவம், கல்வி இந்நான்கும் முப்பால் ஒழுக்கினால் காத்துய்க்க உய்யாக்கால் எப்பாலும் ஆகாக் கெடும்.

கற்பித்த ஆசிரியருக்குக் காணிக்கை தருதல், வேள்வி செய்தல், தவம் மேற்கொள்ளுதல், கற்றறிதல் ஆகிய நான்கினையும்; அறம் பொருள் இன்பம் என வகுத்த முப்பால் கூறும் வழியில் காத்து வளர்க்க வேண்டிய கடமையாகக் கொள்க. அப்படிக் கொள்ளா விட்டால் எவ்விடத்தும் இவற்றால் உண்டாகும் பயன் கிடைக்காமல் பாழ்படும்.

தக்கிணை - காணிக்கை; உய்த்தல் - கொள்ளுதல்.

4. காலையில் எழுக - பெற்றோரைத் தொழுக.

வைகறை யாமம் துயில் எழுந்து தான் செய்யும் நல்லறமும் ஒண்பொருளும் சிந்தித்து வாய்வதில் தந்தையும் தாயும் தொழுது எழுக என்பதே முந்தையோர் கண்ட முறை.

விடியற்காலைப் பொழுதில் விழித்தெழுந்து, தான் அன்று செய்ய வேண்டிய நல்லறப் பணிகளையும், உயர்ந்த பொருள் பற்றியும் எண்ணி ஆராய்ந்து, தவறாது தாய் தந்தையைத் தொழுது எழ வேண்டும் என்பதே நம் முன்னோர் கண்ட வாழ்க்கை முறையாகும்.

வைகறை - விடியும் அதிகாலைப் பொழுது; யாமம் - நேரம்; ஒண் - சிறந்த; வாய்வதில் - தவறாது.

5. தீண்டத் தகாதவை

எச்சிலார் தீண்டார் பசு பார்ப்பார் தீ தேவர் உச்சந் தலையோடு இவை என்ப யாவரும் திட்பத்தால் தீண்டாப் பொருள்.

எச்சிலுடன் தீண்டப்படக் கூடாதவை, பசு, பார்ப்பனார், தீ, தேவர், உச்சந்தலை என்று கூறுவர். உறுதியாக இவை எவரும் தீண்டக் கூடாத பொருள்கள்.

திட்பம் - உறுதி.

6. எச்சிலுடன் காணக் கூடாதது

எச்சிலார் நோக்கார் புலை திங்கள் ஞாயிறு நாய்
நக்கவீழ் மீனோடே இவ்வைந்தும் நெற்றென
நன்கறிவார் நாளும் விரைந்து.

எச்சிலுடன் காணக்கூடாதவை புலையர்,
சந்திரன், சூரியன், நாய், எரி நட்சத்திரம் என்னும்
ஐந்தும் என்று; நன்மை தீமைகளை நன்குணர்ந்தோர்
நாளும் அறிந்து கூறியவை.

புலை - புலையர்; நக்க - விரும்ப;
வீழ்மின் - எரிந்து வீழ்கின்ற நட்சத்திரம்.

7. எச்சில் எவை எவை

எச்சில் பலவும் உள மற்றவற்றுள்
இயக்கம் இரண்டும் இணைவிழைச்சு வாயில்
விழைச்சு இவை எச்சில் இந்நான்கு.

எச்சில்கள் என்று எத்தனையோ இருக்கின்றன.
என்றாலும் அவற்றுள் சிறுநீர், இயக்கம் இரண்டுடன்,
இரண்டுடல் சேர்க்கை, வாயுறும் உமிழ்நீர் என்னும்
இவை நான்குமே எச்சில்களாகும்.

இணை - ஆண்-பெண்; விழைச்சு -
கூடல்.

8. எச்சிலுடன் படிப்பதும் படுப்பதும்

கூடாது

நால்வகை எச்சிலும் நன்கு கடைப்பிடித்து
ஓதார் உரையார் வளராரே எஞ்ஞான்றும்
மேதைகள் ஆகுறு வார்.

முன்பாடலில் கூறப்பட்ட நான்கு வகை
எச்சில்களையும் நன்கு அறிந்த, அறிவாளியாக
விளங்க விரும்புபவர்கள் எவரும்; எச்சிலுடன்
நூலைப் படிக்க மாட்டார். உரையாடவும் மாட்டார்.
கண்ணுறக்கமும் கொள்ளார்.

வளரார் - கண்ணுறங்கார்;

எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும்; ஆகுறுவார்

- விரும்புபவர்.

9. கடவுளைத் தொழுவது எப்படி?

நாளந்தி கோல்தின்று கண்கழீஇத் தெய்வத்தைத்
தானறியும் ஆற்றால் தொழுது எழுக அல்அந்தி
நின்று தொழுதல் பழி.

விடியற்காலையில் எழுந்து, பல் குச்சியால் பல்
விளக்கி, கண், முகம் கழுவித் தூய்மை செய்து
கொண்டு; அவரவர் முறைப்படியும், வழிப்படியும்
இறைவனைத் தொழுது வணங்க வேண்டும். மாலைப்
பொழுதில் நின்றபடியே தெய்வம் தொழுதல்
குற்றமாகும்.

நாளந்தி - விடியற்காலை; கோல் -

பல்குச்சி; அல்அந்தி - மாலைப்பொழுது.

10. நீராட வேண்டிய நேரம் பத்து

தேவர் வழிபாடு தீக்கனா வாலாமை
உண்டது கான்றல் மயிர்களைதல் ஊண்ஊபாழுது
வைகு துயிலோடு இணை விழைச்சு கீழ்மக்கள்
மெய்யுறல் ஏனை மயலுறல் ஈரைந்தும்
ஐயுறாது ஆடுக நீர்.

கடவுளை வணங்கி, வழிபடத் துவங்கும் முன்பும்,
கெட்ட கனா கண்ட பின்பும், தூய்மை கெட்ட போதும்,
உண்ட உணவு விக்கி வெளிவந்தபோதும், முடி
கழித்து வந்தபோதும், உண்ணும் முன்பும், நீண்ட
நேரம் துயில் கிடந்து விழித்த போதும், கூடிப் புணர்ந்த
பின்பும், கீழ் மக்களைத் தீண்டிய காலத்திலும், மற்றும்
மலம் சிறுநீர் கழித்த போதும் — என்னும் இப்பத்து
சமயங்களிலும் தவறாமல் நீராடி உடல் தூய்மை
செய்து கொள்ள வேண்டும்.

வாலாமை — தூய்மை; கான்றல் —
விக்கல்; மயலுறல் — மலம், சிறுநீர்
கழித்தல்.

11. மேலோர் பண்பு

உடுத்தலால் நீராடார் ஒன்றுடுத்து உண்ணார்
உடுத்த ஆடை நீருள் பிழியார் விழுத்தக்கார்
ஒன்றுடுத்து என்றும் அவை புகார் என்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை.

உடை சுற்றிக் கொண்டு அல்லால் நீராட மாட்
டார்கள். ஒற்றை ஆடையோடு உணவு உட்கொள்ள

மாட்டார்கள். இடுப்பில் கட்டிய ஆடையைக் குளிக்கும் நீரிலேயே பிழியமாட்டார்கள். ஓர் ஆடையுடன் பெருமைக்குரிய சான்றோர், கற்றவர் கூடிய சபைக்குள் நுழையமாட்டார்கள். நம் முன்னோர்கள் கண்ட மேலான முறைகள் இவையாகும். இடுப்பில் துணியின்றி நீராடல், இடுப்பிலும், மேலும் ஆடையில்லாமல் உணவு உண்ணல், உடுத்திய ஆடையை அவிழ்த்துக் குளிக்கும் நீரில் கசக்கிப் பிழிதல், மேலாடை இல்லாமல் மேலோர் அவை புகுதல் தீது என்பது கருத்து.

விழுத்தக்கார் - பெருமைக்குரியவர்.

12. பெரியோர் பெருங்குணம்

தலையுரைத்த எண்ணெயால் எவ்வுறுப்பும் தீண்டார் பிறர் உடுத்த மாசுணியும் தீண்டார் செருப்புக் குறையெனினும் கொள்ளார் இரந்து.

எண்ணெய் தேய்த்த தலையுடன் பிற உறுப்பு களைத் தீண்ட மாட்டார்கள். மற்றவர்கள் உடுத்திய அழுக்கு ஆடையைத் தாம் அணியமாட்டார்கள். எவ்வுறுபுதான் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டாலும், மற்றவர் செருப்பைத் தாம் அணிய மாட்டார்கள். இவையெல்லாம் பெரியோர் பெருங்குணங்கள்.

மாசுணி - அழுக்கு ஆடை.

13. எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு....

நீருள் நிழல் புரிந்து நோக்கார் நிலம் இராக்
கீறார் இரா மரமும் சேரார் இடர் எனினும்
நீர்தொடாது எண்ணெய் உரையார் உரைத்தபின்
நீர் தொடார் நோக்கார் புலை.

நீருக்குள் தம்முடைய நிழலைப் பார்க்க விரும்ப
மாட்டார்கள். தரையைத் தம் காலால் கீற மாட்டார்கள்.
இரவில் மரத்தடியில் ஒதுங்க மாட்டார்கள். இக்கட்டான
சமயத்திலும் நீரைத் தொடாது எண்ணெய் தேய்த்துக்
கொள்ளமாட்டார்கள். (எண்ணெய் தேய்த்துக்
கொள்ளக் கூடாத நாட்களில், எண்ணெய் தேய்த்துக்
கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் வந்தால்; நீரைத்
தொட்டுத் தெளித்துக் கொண்டு எண்ணெய் தேய்த்துக்
கொள்ளலாம்) எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டபின்
குளிக்காமல் கீழ் இனத்தவரைக் கண்ணால் காணவும்
கூடாது.

உரையார் - பூசார்; புலை - கீழ்மக்கள்.

14. நீராடும் போது.....!

நீராடும் போழ்தில் நெறிப்பட்டார் எஞ்ஞான்றும்
நீந்தார் உமியார் திளையார் விளையாடார்
காய்ந்தது எனினும் தலை ஒழிந்து ஆடாரே
ஆய்ந்த அறிவினவர்.

ஆறு, குளம் போன்ற நீர் நிலைகளில்
குளிக்கும்போது, நீதி நெறி உணர்ந்த பெரியோர்
ஒருபோதும், நீந்திக் களிக்க மாட்டார்கள். நீரை
அள்ளி வாய் கொப்பளித்து, அந்நீரிலேயே உமிழ

மாட்டார்கள். அமுங்கிக் கிடக்க மாட்டார்கள். முக் குளித்து விளைய மாட்டார்கள். உடல் காய்ந்தாலும் குளிக்க வேண்டி வந்துவிட்டால் தலையோடு முழு காமல் உடல்மட்டும் நனையக் குளிக்க மாட்டார்கள். இவை எல்லாம் பல நூல் ஆய்ந்தறிந்த பெரியோர்கள் பேணிக் காக்கின்ற நடை முறைகளாகும்.

நெறி - நீதி நெறி; எஞ்ஞான்றும் -
எக்காலத்தும்; உமியார் - உமிழார்;
ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து.

15. சுற்றுச் சூழல் போற்றுக

ஐம்பூதம் பார்ப்பார் பசு திங்கள் ஞாயிறு
தம்பூதம் எண்ணாது இகழ்வானேல் தம்மெய்க் கண்
ஐம்பூதம் அன்றே கெடும்.

ஐம்பெரும் பூதங்களாகிய நீர், நெருப்பு, நிலம், காற்று, ஆகாயம் இவற்றையும்; பார்ப்பனார், பசு, நிலவு, சூரியன் ஆகியவற்றையும் தன்னுடைய உடலைப் போல எண்ணிப் போற்றாமல் இகழ்ந்து பேசுவானாகில், அவன் உடலில் வாழும் ஐந்து பூதத் துக்கு உரிய தெய்வங்களும் அன்றே அவனை விட்டுப் போய்விடும். அவன் கெடுவான். நீரையும், நிலத் தையும், மண்ணையும் விண்ணையும் மாசு படுத்தும் இன்றைய மனிதர்களுக்கு, அவற்றின் தூய்மை காக்க வேண்டிய அவசியத்தை, அன்றே பாடி விட்டார் புலவர்.

தம்பூதம் - தம் உடல்; மெய் - உடல்.

16. போற்றித் தொழுக பெரியோரை

அரசன் உவாத்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன்
நிகரில் குரவர் இவர் இவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுது எழுக என்பதே
யாவரும் கண்ட நெறி.

மன்னன், கற்பித்த ஆசான், பெற்ற தாய் தந்தை,
உடன் பிறந்த மூத்தோர் ஆகியோர்; தமக்கு நிகரில்லாத
பெரியோர் ஆவார்கள். இவர்களைக் கடவுளைப்
போலப் போற்றித் தொழ வேண்டும் என்பதே நம்
முன்னோர் எல்லோரும் மொழிந்த நல்வழியாகும்.

தம்முன் — தம்முன் பிறந்தோர்; குரவர் —
பெரியோர்.

17. கற்றவர் போற்றும் கொள்கை

இவை

குரவர் உரைஇகந்து செய்யார் விரதம்
குறை உடையார்தீர மறவார் நிறைஉவா
மெல்கோலும் தின்னார் மரம் குறையார் என்பதே
நல்லறிவாளர் துணிபு.

அரசன், ஆசிரியன் தாய், தந்தை, அண்ணன்,
அக்காள் ஆகிய பெரியோர்கள் சொல்லை
மீறமாட்டார்கள். நோன்பினை இடையிலே நிறுத்த
மாட்டார்கள். முழு நிலாக் காலத்தே பல் துலக்கிடவோ,
பல்குச்சியை மென்றிடவோ செய்யார். பவுர்ணமி
நாளில் மரங்களை வெட்டமாட்டார். இவை எல்லாம்

கற்றறிந்த பெரியோர் கடைப் பிடிக்கும் கொள்கைகளாகும்.

இகந்து - மீறி; நிறைஉவா - முழுநிலாக்
காலம்; குறையார் - வெட்டார்.

18. குளித்துப் புசி

நீராடிக் கால்கழுவி வாய் புசி மண்டலம் செய்து
உண்டாரே உண்டார் எனப்படுவார் அல்லாதார்
உண்டார்போல் வாய்புசிச் செல்வர் அதுஎடுத்துக்
கொண்டார் அரக்கர் குறித்து.

நீரிலே குளித்துக், கால் கை, வாய் கழுவி, உணவு
உண்ணும் இலை, அல்லது கலத்தைச் சுற்றி வட்டமாக
நீர் தெளித்து; (அப்போதுதான் எறும்பு முதலியன்
உண்ணும் உணவோடு வந்து கலந்திடாது)
உண்பவர்களே, உண்மையில் உணவு உண்டவர்கள்,
என்று சொல்லத் தக்கவர்கள். இப்படிச் செய்யாமல்
உண்டவர்கள், உண்டவர்போல், வாய் கழுவிச்
சென்றவர்களே தவிர; அவர்கள் உணவை, அவர்கள்
உண்ணவில்லை; அரக்கர்கள் உண்டனர் என்றே,
கொள்ள வேண்டும்.

புசி - கழுவி; மண்டலம் - வட்டம்;
அரக்கர் - அசுரர், பூதம்.

19. ஈரக் காலோடு ஏறாதீர் படுக்கை

காலின்னீர் நீங்காமை உண்டிடுக பள்ளியும்
ஈரம் புலராமை ஏறற்கு என்பதே
பேரறிவாளர் துணிவு.

கால், கை கழுவிய ஈரம் காயும் முன்பாகவே,
உணவு உட்கொண்டு விட வேண்டும். கால் கழுவிய
ஈரம் காயும் முன்பாக படுக்கையில் ஏறக் கூடாது. கை
ஈரம் காயும் முன்பு சாப்பிட்டு விடவேண்டும். ஈரக்
காலோடு படுக்கப் போகக் கூடாது. இதுவே அறிவுடைய
பெரியோர் அறிந்து சொன்ன முடிவாகும். ஈரக்
காலால் படுக்கை அழுக்காகி விடும். ஈரக்கை
உலர்ந்தால் அழுக்கு சேர்ந்து விடும் என்பது கருத்து.
புலர்தல் - காய்ந்து போதல்.

20. கிழக்குப் பார்த்து உண்க

உண்ணுங்கால் நோக்கும் திசை கிழக்குக்
கண்ணமர்ந்து
தூங்கான் துளங்காமை நன்கு இரீஇ யாண்டும்
பிறிதி யாதும் நோக்கான் உரையான் தொழுது
கொண்டு

உண்க உகாஅமை நன்கு.

உணவை எப்படி உண்பது? கிழக்குப் பார்த்து
உட்கார்ந்து உண்ண வேண்டும். தூங்கி விழாமல்,
ஆடாமல், அசையாமல், நன்கு அமர்ந்த நிலையில்;
சுற்றி வேடிக்கை பார்க்காமல், வெட்டி அரட்டை
அடிக்காமல்; உண்ணும் உணவை வணங்கி, மகிழ்ந்து
சிந்தாமல் எடுத்து உண்பதே சிறப்பு.

துளங்குதல் - அசைதல்; இரீஇ - இருந்து.

21. உண்ணச் செய்து உண்க

விருந்தினர் மூத்தோர் பசு சிறை பிள்ளை
இவர்க்கு ஊண் கொடுத்தல்லால் உண்ணாரே
என்றும்

ஒழுக்கம் பிழையாதவர்.

வந்திருக்கும் விருந்தினர், வயதில் முதிர்ந்த
வர்கள், பசு மாடு, பறவைகள் (காகம்) இவர்களுக்கு,
உணவு உண்ணத் தராமல்; உணவு உட்கொள்ள
மாட்டார்கள் ஒழுக்கம் தவறாத உயர்குடிச் சான்றோர்.

சிறை - பறவை; ஊண் - உணவு;

பிழையாதவர் - தவறாதவர்.

22. இருக்கும் இடமே சுகம்

ஒழித்த திசையும் வழிமுறையால் நல்ல
முகட்டு வழிஊண் புகழ்ந்தார் இகழ்ந்தார்
முகட்டு வழிகட்டில் பாடு.

கிழக்குத் திசைபார்த்து இருந்து, உணவு
உட்கொள்வது நல்லதுதான். அப்படி முடியாது
போகிற போது மற்ற திசைகளும் நல்லது தான்.
எனவே வசதிப்படி அமைந்த திசை பார்த்து
உண்ணுவது நடைமுறைக்கு ஏற்ற நல்ல பழக்கந்
தான். வாயில்படியில் இருந்துகொண்டு உண்பது
நல்லது எனக் கூறுவர். சிலர் வாயில்படிக்கு நேராகக்
கட்டிலைப் போட்டுப் படுப்பது தவறு என்று இகழ்ந்
துரைப்பர். (நல்லதும் கெட்டதும் இருக்கும் இடவசதி
யைப் பொறுத்துத்தானே).

முகட்டு வழி - வாசல்படி.

23. கட்டிலில் கண்ட இடத்தில்

உண்ணாதே

கிடந்துண்ணார் நின்றுண்ணார் வெள்ளிடையும்
உண்ணார்

சிறந்து மிக உண்ணார் கட்டில்மேல் உண்ணார்
இறந்தொன்றும் தின்னற்க நின்று.

படுக்கையில் இருந்தபடியோ, நின்றபடியோ, வெட்ட வெளியிடத்திலோ, அளவுக்கு அதிகமாகவோ, கட்டில் மேல் இருந்தோ உணவு உட்கொள்ள மாட்டார்கள் உயர்ந்தோர். உண்ணும் வழிமுறை தவறி, உண்ணக் கூடாததையும் உண்ணாமல் இருப்பதே நன்மை பயக்கும்.

கிடந்து - படுத்து; வெள்ளிடை - வெளியிடம்; இறந்து - நெறி தவறி.



24. எப்படி இருந்து உண்பது?

முந்துஷ்வார் முன்னெழார் மிக்குறார் ஊணின்கண்
என்பெறினும் ஆற்ற வலம்இரார் தம்மில்
பெரியார்தம் பால்இருந்தக் கால்.

எந்த திசைபார்த்து அமர்ந்து உண்பது? எந்த இடங்களில் உண்ணுவது என்று கூறிய புலவர், பெரியோர்களுடன் பந்தியில் அமர்ந்து உண்ண நேரும்போது, எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை விளக்குகிறார் இந்தப்பாடலில். தம்மில் வயதில் மூத்த, பெரியோருடன் அமர்ந்து உண்ணும் போது; அவர்கள் உண்ணத் தொடங்கும் முன்பு உண்ணக் கூடாது. அவர்கள் உண்டு முடித்து எழுவ

தற்கு முன் பந்தியிலிருந்து எழக் கூடாது. அவர்க ளுக்கு மிக நெருக்கமாக - இடித்துக் கொண்டு உட்காரக் கூடாது. உணவு வகைகளில், எவ்வளவு தான் அதிகம் படைக்கப் பட்டிருந்தாலும்; பெரியவர் கள் வலப்பக்கம் அமர்ந்து உண்ண நினைக்கக் கூடாது.

துவ்வார் - உண்ணார்; மிக்குறல் - நெருங்கியிரல்; ஊண் - உணவு.



25. எதை எதை உண்பது?

கைப்பன எல்லாம் கடைதலை தித்திப்ப மெச்சும் வகையால் ஒழிந்த இடையாகத் துய்க்க முறைவகையால் ஊண்.

உண்ணத் தொடங்கும் முன்பாக கசப்புச் சுவை யுள்ளவற்றை கடைசியாகவும்; இனிப்புச் சுவை யுடைய பண்டங்களை விருப்புடன் முதலிலும், மற்றவகை உணவுப் பண்டங்களை இடையிலும்; அதாவது - தித்திப்புச் சாப்பிட்டபின்பும்; கசப்பு உண்ணும் முன்னும்; உட்கொள்ளுவதே சரியான உண்ணும் முறையாகும்.

கைப்பு - கசப்பு; கடைதலை - கடைசி.



26. எதில் உண்ணுவது

முதியவரைப் பக்கத்து வையார் விதி முறையால் உண்பவற்றுள் எல்லாம் சிறிய கடைப்பிடித்து அன்பில் திரியாமை ஆசாரம் நீங்காமை பண்பினால் நீக்கல் கலம்.

பெரியோர்களை அருகில் வைத்துக் கொண்டு தான் மட்டும் உண்ண மாட்டார்கள். உணவு உண்ண ஏற்ற முறையான பாத்திரங்களில் சிறந்த சிறிய கலங்களில், அன்பு குறையாமல்; தூய்மை குறையாத கலங்களில் உண்க. பழைய கலங்களைக் கழித்திடுக.

திரிதல் - குறைதல்; கலம் - உண்ணும் பாத்திரம்.

27. உண்டு முடித்தபின்பு....!

இழியாமை நன்குமிழ்ந்து எச்சில் அறவாய் அடியோடு நன்கு துடைத்து வடிவுடைத்தா முக்கால் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப்பு ஒத்த வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல் மிக்கவர் கண்ட நெறி.

வாய்க்குள் போகாமல் நன்கு வாய் கொப்பளித்து, வாய் எச்சில் அடியோடு நீங்க வாயை நன்றாகத் துடைத்து, சிந்தாமல் நீரை உள்ளங்கையில் ஊற்றி மூன்று முறை நீர் குடித்து, வாய்துடைத்து, முகத்தில் உள்ள உறுப்புக்களான கண், காது, மூக்கு ஆகியவற்றை விரல்களை விட்டு, அழுக்குப் போக நன்றாக குடைந்து தூய்மைப் படுத்துவதே உணவு உண்டு முடித்த பின்பு மேற்கொள்ள வேண்டிய செயல் என்று கண்டறிந்து கூறியுள்ளனர் பெரியோர்.

இழியாமை - உட்செல்லாமை; முக்கால் - மும்முறை.

28. பெரியோர்க்கு மரியாதை

இரு கையால் தண்ணீர் பருகார் ஒரு கையால் கொள்ளார் கொடாஅர் குரவர்க்கு இருகை சொறியார் உடம்பு மடுத்து.

இரண்டு கைகளாலும் தண்ணீர் அள்ளிக் குடிக்க மாட்டார். பெரியோர்களிடம் ஒன்றைப் பெறும் போது ஒரு கை நீட்டி வாங்க மாட்டார். ஒரு கையால் ஒன்றைப் பெரியவர்களுக்குத் தரவும் மாட்டார். உடம்பில் இரு கை வைத்துச் சொறியவும் மாட்டார்.

மடுத்து - வைத்து.

29. விளக்கேற்றி விட்டால் விலக்க வேண்டியவை

அந்திப் பொழுது கிடவார் நடவாரே
உண்ணார் வெகுளார் விளக்கிகழார் முன்அந்தி
அல்குண்டு அடங்கல் வழி.

மாலைப்பொழுது கழிந்து, இரவு தொடங்குவதற்கு முன்னுள்ளதான், அந்தி நேரத்தில், படுத்து உறங்கக் கூடாது. தொலை தூரம் நடக்கக் கூடாது. அந்தி நேரத்தில், உண்ணக் கூடாது. பிறர் மீது கோபம் கொண்டு பேசக் கூடாது. அந்தி விளக்கு ஏற்றுதல் தவறக் கூடாது. அந்தி இரவில் வெளிச் செல்லாமல் வீட்டில் இருப்பதே நல்லது.

கிடத்தல் - தூங்குதல்; இகழ்தல் - தவறுதல்; அல்கு - இரவு.

30. வடக்கே தலைவைக்காதே

கிடக்குங்கால் கைகூப்பித் தெய்வம் தொழுது
வடக்கொடு கோணந் தலைசெய்யார் மீக்கோழ்
உடல்கொடுத்துச் சேர்தல் வழி.

படுத்துறங்கும்போது, இறைவனைக் கை கூப்பித்
தொழ வேண்டும். வடக்கு திசையிலோ; இரண்டு
திக்குகள் சேரும் மூலைவாக்கிலோ; தலைவைத்துப்
படுக்கக் கூடாது. மேல் போர்வையை உடல் முழுதும்
போர்த்திக் கொண்டு தூங்குதலே நல்லதாகும்.

கோணம் - மூலை; மீக்கோழ் -
போர்வை.

31. வீட்டை விட்டுப் புறப்படும்போது.....

இருதேவர் பார்ப்பார் இடைபோகார் தும்மினும்
மிக்கார் வழுத்தின் தொழுதெழுக ஒப்பார்க்கு
உடன்செல்லல் உள்ளம் உவந்து.

இரு தெய்வங்களுக்கு இடையேயும், பார்ப்பார்
இடையிலேயும் போகக் கூடாது. புறப்பட்டுச் செல்லும்
போது ஒருவர் தும்மினாலும்; பெரியோர் வாழ்த்தி
னாலும் அவர்களை வணங்கிப் பின் போகவேண்டும்.
தம் போன்ற நண்பர்கள் வந்தால், அவர்களை மனம்
விரும்பி மகிழ்வுடன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்.

வழுத்தின் - வாழ்த்தினால்; ஒப்பார் -
நண்பர்.

32. கண்ட இடத்தில் எச்சில் சிறுநீர் மலம் கழிக்காதீர்

புல் பைங்கூழ் ஆப்பி சுடலை வழிதீர்த்தம்
தேவ குலம்நிழல் ஆனிலை வெண்பலி என்று
ஈரைந்தின் கண்ணும் உமிழ்வோடு இருபுலனும்
சேரார் உணர்வுடையார்.

பசும்புல் படர்ந்த இடம், பயிர் விளைகின்ற நிலம்,
பசுஞ்சாணம், சுடுகாடு, புதைகுழி; பலர் நடந்து
செல்லும் பாதை, புனித நீர்த் தடாகம்; கோவில்,
நிழல்தரும் இடம், பசு மாடுகள் கட்டியிருக்கும் மாட்டுத்
தொழுவம், சாம்பல் என்றுள்ள இப்பத்து இடங்
களிலும், எச்சில் உமிழ்வோ, சிறுநீர், மலம் கழிக்க
வோ செய்யார்; உண்மை அறிவு - உயர் பண்புடைய,
பெரியோர்.

பைங்கூழ் - விளைநிலம்; ஆப்பி -

பசுஞ்சாணம்; ஆனிலை - பசுமாட்டுத்

தொழுவம்; வெண்புவி - சாம்பல்;

இருபுலன் - சிறுநீர், மலம்.

33. கழிக்கும் முறை

பகல் தெற்கு நோக்கார் இரா வடக்கு நோக்கார்
பகல் பெய்யார் தீயினுள் நீர்.

பகலில் தெற்கு நோக்கியோ, இரவில் வடக்கு
நோக்கியோ சிறுநீர் மலம் கழிக்கக் கூடாது. பகல்
பொழுதில் ஓமத்தீயில் தண்ணீர் விட்டு அணைக்கக்
கூடாது.

இரா - இரவு; தீ - ஓமத்தீ.

34. கழிக்கும் இடம்

பத்துத் திசையும் மனத்தால் மறைத்தபின்
அந்தரத்து அல்லால் உமிவோடு இருபுலனும்
இந்திர தானம் பெறினும் இகழாரே
தந்திரத்து வாழ்தும் என்பார்.

கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு, தென் கிழக்கு,
தென் மேற்கு, வட மேற்கு, வட கிழக்கு, கீழ், மேல்
என்னும் பத்துத் திசைகளையும் மறைத்துக்
கொண்டதாய் மனதால் நினைத்து, இவை நீங்கிய
இடத்தில் அல்லாமல் வேறு பக்கம், எச்சில் உமிழ்வோ,
சிறுநீர், மலம் கழிக்கவோ செய்யமாட்டார்கள்; இந்திர
லோக வாழ்வே கிடைப்பதாயினும், நீதி நூல் கூறும்
நெறிப்படி வாழ்வோம் என்று நினைப்பவர்கள்.

இந்திரதானம் - இந்திர பதவி; தந்திரம்
- நீதிநூல்.

35. வாய் கழுவும் வழி முறைகள்

நடைவரவு நீரகத்து நின்றுவாய் பூசார்
வழிநிலை நீருள்ளும் பூசார் மனத்தால்
வரைந்து கொண்டல்லது பூசார் கலத்தினால்
பெய்பூச்சுச் சீரா தெனின்.

ஓடிவரும் அருவிநீர், பாயும் ஓடைநீர், பாதை ஓரம்
தேங்கி நிற்கும் நீர், ஏரி நீர் இவற்றின் நடுவில் நின்று
வாய் அலம்பிக் கொப்பளிக்கக் கூடாது. பத்துத்
திசையும் மறைந்த வெற்றிடத்தில் உமிழ்வதாக
எண்ணிக்கொண்டு, ஒரு பாத்திரத்தில் நீர் மொண்டு

பிறர் பெய்ய முடியாதபோது தான் மொண்டாவது,
வெளியே வந்து நின்று வாய்கழுவ வேண்டும்.

பெய் பூச்சு - பெய்யக் கழுவுதல்;

சீராதெனின் - இயலாதபோது.



36. அடுத்தவர் மேல்பட ஆடையை

உதறக் கூடாது

கூடரிடைப் போகார் சுவர்மேல் உமியார்
இடரெனினும் மாசுணி கீழ்தம்மேல் கொள்ளார்
படைவரினும் ஆடை வளிஉரைப்பப் போகார்
பலரிடை ஆடை உதிராரே என்றும்
கடனறி காட்சி யவர்.

விளக்குக்கு இடையே போக மாட்டார்(காரணம்
நிழல் விழுந்து மறைக்கும் ஆதலால்), சுவற்றின் மேல்
உமிழ மாட்டார். எப்படிப்பட்ட துன்பம் வந்தாலும்,
அழுக்கு உடையை இடுப்பில் கட்ட மாட்டார். மேலே
போட்டுக் கொள்ள மாட்டார். படை திரண்டு வந்த
காலத்தும், (பயப்பட்டு, பதறி அடித்துக் கொண்டு) தாம்
உடுத்தியுள்ள உடை அசைவதால் உண்டாகும் காற்று
பக்கம் இருப்பவர் மேல்பட தாம் உடுத்தியிருக்கும்
ஆடையை உதற மாட்டார்கள், கற்றறிந்த கடமை
உணர்வுடைய பெரியோர்கள்.

மாசுணி - அழுக்காடை; உதிரல் -
உதறுதல்.



37. அறிவுடையோர் செய்யார் இந்த ஐந்து செயல்களையும்

பிறர்மனை, கள் களவு துது கொலையோடு
அறனறிந்தார் இவ்வைந்தும் நோக்கார் - திறனிலர்
என்று

எள்ளப் படுவதாஉம் அன்றி நிரயத்துச்
செல்வழி உய்த்திடு தலால்.

அடுத்தவன் மனைவி மேல் ஆசை வைத்தல், கள் குடித்தல், திருடுதல், துதாடுதல், கொலை செய்தல் ஆகிய ஐந்தையும் நன்னெறி அறிந்த சான்றோர் நினைத்துப் பார்க்கவும் மாட்டார்கள். (காரணம் இச்செயல்களால்) அவர்கள் ஒழுக்கம் அற்றவர்கள் என்ற பழிப்புக்கு ஆளாவதோடு கூட, இச்செயல்கள் அவர்களை நரகத்துக்கு இழுத்துச் செல்லும் வழியும் ஆகிவிடும்.

திறனிலார் - ஒழுக்கம் அற்றவர்;

எள்ளல் - இகழ்தல்; நிரயம் - நரகம்.

38. நரகம்போக நான்கு வழிகள்

பொய் குறளை வெளவல் அழுக்காறு இவை
நான்கும்

ஐயர்தீர் காட்சியார் சிந்தியார், சிந்திப்பின்
ஐயம் புகுவித்து அருநிரயத்து உய்த்திடும்
தெய்வமும் செற்று விடும்.

பொய் பேசுதல், கோள் சொல்லல், திருடுதல், பொறாமைப் படுதல் ஆகிய நான்கு செயல்களையும், ஐயம் திரிபு அறக் கற்றுத் தெளிந்த அறிவுடையோர் நினைக்க மாட்டார்கள். நினைத்தால் பிச்சை எடுக்கும்

நிலைவரும். நரகம் சென்றடைய நேரும். தெய்வமும்
சினந்தழிக்கும்.

குறளை - கோள்; வெளவல் - திருடன்;
ஐயம் - சந்தேகம்; ஐயம் - பிச்சை;
செற்றம் - சினம்.

39. படைத்து உண்ணுக

தமக்கென்று உலை ஏற்றார் தம்பொருட்டு
ஊண்கொள்ளார்
அடுக்களை எச்சில் படாஅர் மனைப்பலி
ஊட்டினமை கண்டு உண்க ஊண்.

தனக்கு உண்பதற்காக என்று மட்டும் அடுப்பில்
உலைவைத்துச் சோறு சமைக்க மாட்டார்கள். தாம்
உண்ணுவதற்காக உயிர் கொலை புரிந்து புலால்
உணவு உட்கொள்ள மாட்டார்கள். சமையல்அறையை
அசுத்தப் படுத்த மாட்டார்கள். வீட்டுத் தெய்வங்களுக்கு
படையல் போட்ட பின்பே உண்பார்கள் பெரியோர்.

அடுக்களை - சமையலறை; மனை -
வீடு; பலி - பூசை.

40. உண்ணும் போது....

உயர்ந்ததின் மேல்இரார் உள்அழிவு செய்யார்
இறந்தின்னா செய்தக் கடைத்தும் குரவர்
இளங்கிளைஞர் உண்ணும் இடத்து.

உயர்ந்த இருக்கையின் மேல் அமர்ந்திருக்க
மாட்டார். மனம் வருத்தம் கொள்ள மாட்டார். யார்?
பெரியோர்கள். எங்கே? - உண்ணுகின்ற இடத்தில்.

அதாவது பெரியோர்கள், உண்ணுமிடத்தில் தம்மைவிட இளைய சுற்றத்தாருடன் உணவு கொள்ள நேருகிறபோது, அவர்களுடையதைவிட உயர்வான ஆசனத்தில் உட்கார மாட்டார்கள். முறை தவறி அந்த இளைய உறவினர்கள் ஏதாவது, துன்பம், தவறு செய்து விட்டாலும், அதற்காக மன வருத்தம் கொள்ள மாட்டார்கள்.

உள் அழிவு - மன வருத்தம்; இறந்து -
முறை தவறி; இன்னா - துன்பம்;
கிளைஞர் - உறவினர்.

41. காலைத் தேய்க்காதே

கண்களில் கண்ணுட்டார் காலொடு கால்தேயார்
புண்ணிய மாய தலையோடு உறுப்புறுப்பர்
நுண்ணிய நூல் அறிவினார்.

ஒருவர் தம் கண்ணுக்கு மைதீட்டிய கோல் அவரின் எச்சிலே. எனவே அதனைக் கழுவித் தூய்மை செய்யாது. மற்றவர் தம் கண்ணுக்கு மை தீட்டப் பயன்படுத்தக் கூடாது. காலோடு காலைத் தேய்த்துக் கொள்ளவும் கூடாது. நல்ல உயர்ந்த புனிதமான, பொருட்களை தலையிலும் கண்ணிலும் வைத்து ஒற்றிக் கொள்ளவேண்டும் நூலறிவு மிக உடைய அறிவில் சிறந்த சான்றோர்கள் மேற் கொள்ளும் உயர்பண்புகளாகும் இவை.

ஊட்டல் - தீட்டுதல்; புண்ணியம் -
புனிதம்; உறுப்புறுதல் - உறுப்புகள்
மேல் வைத்து ஒற்றிக் கொள்ளுதல்.

42. கூடும் காலம்....

தீண்டாநாள் முந்நாளும் நோக்கார் நீராடியபின்
ஈராறு நாளும் இகவற்க என்பதே
பேரறிவாளர் துணிவு.

தீண்டத்தகாத - தீட்டான - மாதவிலக்கான மூன்று
நாளும் மனைவி முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்க்கவும்
கூடாது. மூன்று நாள் கழித்து நீராடிய பின்புள்ள ஈர்
ஆறு - பன்னிரண்டு நாளும்; மனைவியை விட்டு
நீங்காது இருக்க வேண்டும், என்பதே அறிவுடைய
பெரியோர்கள் கண்ட முடிவாகும்.

இகவற்க - நீங்காதீர்; துணிவு - முடிவு.

43. கூடாதிருக்க வேண்டிய காலம்

உச்சியம் போழ்தோடு இடை யாமம் ஈர் அந்தி
மிக்க இருதேவர் நாளோடு உவாத் திதிநாள்
அட்டமியும் ஏனைப் பிறந்த நாள் இவ்வனைத்தும்
ஒட்டார் உடன் உறைவின் கண்.

நடுப்பகல் நேரத்திலும், நள்ளிரவின் போதும்,
காலையிலும், மாலைக் காலத்திலும், வணக்கத்துக்கு
உரிய இரு கடவுள்கள் - சிவன், திருமால், இவர்க
ளுக்கு உரிய நாளான திருவோணம், திருவாதிரை
ஆகிய நாட்களிலும், பவுர்ணமியிலும், அட்டமித் திதி
வரும் தினத்திலும், பிறந்த நாட்களிலும் மனைவி
யோடு கூடுதலைப் பெரியோர் ஒப்ப மாட்டார்.

உச்சியம் பொழுது - நடுப்பகல்; யாமம்

- நள்ளிரவு; ஈர் அந்தி - காலை,

மாலை; உவா - பவுர்ணமி; ஒட்டார் -

ஏற்றுக் கொள்ளார்; உறவு - கூடுதல்.

44. படி - படுக்கை வைக்கும் இடம்

நாழி மணைமேல் இரியார் மணை கவிழார்
கோடி கடையுள் விரியார் கடைத்தலை
ஓராது கட்டில் படாஅர் அறியாதார்
தம் தலைக்கண் நில்லா விடல்.

அளக்கும் படியை மணைமீது வைக்க மாட்டார்
கள். உட்காரும் மணையைத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்து
வைக்க மாட்டார்கள். புதிய ஆடையை தலை வாசலில்
பரப்பி வைக்க மாட்டார்கள். கடை வாசலில் பலரும்
நடமாடும் இடம் என்பதை எண்ணாமல் கட்டிலில்
படுக்க மாட்டார்கள். அதே போல் தம்மை அறியாதவர்
முன் நில்லாது அகன்று விடுதலும் நல்லதே.

நாழி - அளக்கும் கருவி; கோடி - புத்
தாடை.

45. மணப் பந்தலில் மறந்தும் இடம் பெறக் கூடாதவை

துடைப்பம் துள்காடு புல்லிதழ்ச் செத்தல்
கருங்கலம் கட்டில் கிழிந்ததனோடு ஐந்தும்
பரப்பற்க பந்தர் அகத்து.

கூட்டும் விளக்குமாறு, தூசுகள் நிறைந்த குப்பை
பூவிதழ் உதிர்ந்து காய்ந்த சருகு, கரிச் சட்டி, கிழிந்த
பழந்துணி, கட்டில் - இவற்றை மணப் பந்தலில்
வைக்கக் கூடாது.

துகள் - தூசி; காடு - குப்பை; செத்தல்
- சருகு; கருங்கலம் - கரிச் சட்டி.

46. காலையில் எழுந்ததும்.....

காட்டுக் களைந்து கலம்கழிஇ இல்லத்தை
ஆப்பிநீர் எங்கும் தெளித்துச் சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரகம் நிறைய மலர் அணிந்து
இல்லம் பொலிய அடுப்பினுள் தீப்பெய்க
நல்லது உறல் வேண்டுவார்.

அதிகாலையில் துயில் எழுந்தவுடன், வீடு
பெருக்கிக் குப்பைகளை நீக்கி; பாத்திரங்களைக்
கழுவி, வீட்டைப் பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி நீர்
எங்கும் தெளித்து, தண்ணீர்ப் பானை, குடம் இவை
நிறைய நீர் நிரப்பி வைத்து, மலர் தூடிக் கொண்டு, வீடு
விளக்கம் பெற, அடுப்பில் தீ மூட்டி அன்றையப்
பொழுதைத் தொடங்குவார்கள், நாளும் பொழுதும்
நலமாக வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள்.

காடு - குப்பை; நீர்ச்சால் - தண்ணீர்ப்
பானை; கரகம் - குடம்.

47. வேதநூல் ஓத விலக்க வேண்டிய நாட்கள்

அட்டமியும் ஏனை உவாவும் பதினான்கும்
அப்பூமி காப்பார்க்கு உறுகண்ணும் மிக்க
நிலத்துளக்கு விண்ணதிர்ப்பு வாலாமை பார்ப்பார்
இலங்கு நூல் ஓதா நாள்.

அட்டமி அன்றும், அமாவாசை, பவுர்ணமி
நாட்களிலும் துக்கம் பதினான்காம் நாளிலும்,
நிலமாளும் மன்னர்க்குத் துன்பம் வந்த காலத்தும்,
நிலநடுக்கம் ஏற்படுகின்ற நாட்களிலும், இடி இடிக்கும்

நேரத்திலும், தூய்மை கெட்டிருக்கும் பொழுதும், அந்தணர் வேதநூல் ஒதுதலை விலக்க வேண்டும்.

உறுகண் - துன்பம்; நிலத்துளக்கு -

பூமி அதிர்ச்சி; விண்ணதிர்ப்பு -

இடிமுழக்கம்.

48. தருமம் செய்யத் தகுந்த நாட்கள்

கலியாணம், தேவர், பிதிர் விழா வேள்வி என்று ஐவகை நாளும் இகழாது அறம் செய்க பெய்க விருந்திற்கும் கூழ்.

திருமண நாள், கடவுளார்க்கு உகந்த பண்டிகை நாள், பிதிர்களைப் போற்றி நினைக்கும் நாள், விழாக்காலம், வேள்விப் பூசை செய்யும் நாள் என்னும் ஐந்து வகைப்பட்ட நாட்களிலும், தவறாது தான தருமங்கள் செய்ய வேண்டும். பல்வகை உணவோடு இந்த நாட்களில் பலருக்கும் விருந்தளிக் கவும் வேண்டும்.

பிதிர் - பெற்றோர்; கூழ் - பல்வகை உணவு.

49. குலத்தளவே வேண்டும் குணம்

உடை நடை சொல் சோர்வு வைதல் இந்நான்கும் நிலைமைக்கும் கல்விக்கும் ஆண்மைக்கும் தத்தம் குடிமைக்கும் தக்க செயல்.

உடுத்தும் உடை, பலருடன் பழகும் விதம் - நடை; சொல் தடுமாறுதல், பிறரைத் திட்டுதல் - ஆகிய

நான்கும், அவரவர்களுடைய தகுதி, கல்வி, திறமை குடிப்புகழுக்கு ஏற்ப அமைய வேண்டும். அதாவது அற்பன் ஆடம்பரமாக நடக்கக் கூடாது. கற்றவன் மூடனைப் போல் பேசுவோ, பிறரை ஏசுவோ கூடாது.

சோர்வு - தடுமாற்றம்; குடிமை - குடிப்புகழ்.

50. கற்றவர் பெருமை

பழியார் இழியார் பலருள் உறங்கார்
இசையாத நேர்ந்து கரவார் இசைவின்றி
இல்லாரை எள்ளி இகழ்ந்துரையார் தள்ளியும்
தாங்கரும் கேள்வி யவர்.

பலர் முன்பாக, ஒருவரைப் பழித்தோ, இகழ்ந்தோ பேச மாட்டார்கள். பலபேருக்கு நடுவில் படுத்துத் தூங்க மாட்டார்கள். தங்களால் செய்ய முடியாத வற்றைச் செய்து முடித்து விடுகிறோம் என்று சொல்லி விட்டுப் பின் அதைச் செய்யாது ஒளிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இல்லாத ஏழை - எளியவரை, மறந்தும் - முறை தவறி; இகழ்ந்து பேச மாட்டார்கள்; மிக உயர்ந்த கல்வி ஞானம் உடைய கற்றறிந்த பெருமக்கள்.

கரவார் - ஒளிந்து கொள்ளார்;
தாங்கரும் கல்வி - மிக உயர்ந்த கல்வி ஞானம்.

51. ஒளி கெடாதிருக்க

மின் ஒளியும் வீழ்மீனும் வேசையர்கள் கோலமும் தம் ஒளி வேண்டுவோர் நோக்கார் பகல் கிழவோன் முன்ஒளியும் பின்ஒளியும் அற்று.

மின்னல் ஒளியையும், உதிர்ந்து விழுகின்ற எரி நட்சத்திரங்கள் ஒளியையும், விலை மகளிர் அலங்காரம் என்னும் அழகு ஒளியையும், தம் உடல் வனப்பு - என்னும், உயிர் ஒளி கெடாதிருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் ஏறெடுத்துப் பார்க்க மாட்டார்கள். அதே போல் தூரியனின், காலை நேரக் கதிர் ஒளியும், மாலை நேரக் கிரணங்களும் கூடக், கண்ணில் படக்கூடாது.

52. நல்லவர் உள்ளம்

படிதும் பயனிலவும் பட்டி உரையும்
வசையும் புறனும் உரையாரே என்றும்
அசையாத உள்ளத்தவர்.

பொய் பேசமாட்டார்கள். பயனற்ற சொல் கூற மாட்டார்கள். வீண் வார்த்தைகளை விளம்ப மாட்டார்கள். வைய மாட்டார்கள். புறங்கூற மாட்டார்கள் - என்றும் நடுவு நிலைமை தவறாத நல்ல உள்ளம் உடையவர்கள்.

படிது - பொய்; பட்டி உரை - வீண்
வார்த்தை; புறம் - கோள்.

53. செய்யக் கூடாத சில.....

தெறியொடு கல்ஏறு வீளை விளியே
விகிர்தம் கதம்கரத்தல் கைபுடை தோன்ற
உறுப்புச் செகுத்தலோடு இன்னவை எல்லாம்
பயிற்றார் நெறிப் பட்டவர்.

ஒரு பொருளை எத்தி எறிதல், கல் எடுத்து வீசுதல், கனைத்தல், சத்தம் போட்டு எட்ட உள்ள ஒருவரைக் கூப்பிடுதல், ஒருவரின் நடத்தையை, பேச்சைச் சொல்லிக் காட்டி; தானும் அதுபோலச் செய்து பழிச்சுக் காட்டுதல், கோபித்தல், ஒளிந்து கொள்ளுதல், கைதட்டிப் பேசுதல், கூப்பிடுதல், உடலுறுப்புகளால் சைகை காட்டுதல் போன்றவற்றைச் செய்ய மாட்டார் கள் ஒழுக்கம் உடைய சான்றோர்கள்.

தெறிதல் - எத்துதல்; ஏறு - எரிதல்;

வீளை - கனைப்பு; விளி - கூப்பிடல்;

விகிர்தம் - பழிச்சுக் காட்டுதல்; கதம் -

கோபம்; கைபுடை - கை தட்டுதல்;

செகுத்தல் - சைகை; பயிற்றுதல் -

செய்தல்; நெறி - ஒழுக்கம்.

54. விருந்தினர்க்கு விரும்பிச் செய்ய வேண்டியவை

முறுவல் இனிதுரை கால்நீர் மணை பாய்
கிடக்கையோடு இவ்வைந்தும் என்ப

தலைச்சென்றார்க்கு

ஊனொடு செய்யும் சிறப்பு.

விருந்தென வருவோரை சிரித்த முகத்தோடு
வரவேற்க வேண்டும். அவரோடு இன் சொல் பேச
வேண்டும். கால்கழுவ நீரும், இருக்க மணையும்,
படுக்கப் பாயும், தங்க இடமும் தந்திட வேண்டும். இந்த
ஐந்துமே வீடு தேடி வரும் விருந்தினருக்கு;
உணவளித்தலோடு செய்ய வேண்டிய உபசாரம்
என்று, பெரியோர் கூறுவர்.

கிடக்கை - இருக்க இடம்; ஊண் -
உணவு.

55. அறிஞர்தம் இயல்பு

கறுத்த பகைமுனையும் கள்ளாட்டுக் கண்ணும்
நிறுத்த மனம் இல்லார் சேரி அகத்தும்
குண நோக்கிக் கொண்டவர் கோள் விட்டுழியும்
நிகரில் அறிவினார் வேண்டார் பலர்தொகு
நீர்க்கரையும் நீடு நிலை.

கோபம் கொப்பளிக்கும் போர்க்களத்திலும்,
கள்ளுண்டவர் நிலை குலைந்து ஆட்டம் போடும்
இடத்திலும், நிலையின்றி - அலை பாயும் உள்ளம்
உடைய விலை மாதர் வாழும் இடத்திலும்; தங்குண
நலன்களை விரும்பி நட்புக் கொண்டவர்கள், தம்மேல்
வைத்த மதிப்பை விட்ட நிலையில், அவர்கள்
இருக்கும் இடத்திலும்; பலர் கூடும் நதிக்கரை
குளக்கரையும், நீண்ட நேரம் இருப்பதை; ஒப்புவமை
அற்ற அறிவுடையோர் விரும்ப மாட்டார்.

கறுத்த - கோபித்த; கள் ஆட்டு - கள்

உண்டு ஆடும்; நிறுத்த - நிலையான;

சேரி - வாழும் இடம்; கோள் - மதிப்பு;

தொடு - கூடும்; நீடு - நீண்ட நேரம்.

56. குலப் பெருமை கெட்ச் சம்மதியார்

முளி புல்லும் கானமும் சேரார் தீக்கூட்டார்
துளி விழக் கால்பரப்பி ஓடார் தெளவிலாக்
கானம் தமிழார் இயங்கார் துளியஃகி
நல்குர வாற்றப் பெருகினும் செய்யாரே
தொல் வரவில் தீர்ந்த தொழில்.

முற்றிய புல், அடர்ந்த காடு இவற்றைச் சேர்ந்தி
ருக்க மாட்டார். அவற்றை நெருப்பிட்டு அழிக்க
மாட்டார். திடீர் என்று மழை பிடித்துக் கொண்டால்,
காலை பரப்பி வைத்துக் கொண்டு ஓட மாட்டார். வழி
தெரியாத காட்டில் தனியாகப் போக மாட்டார். மழை
பெய்வது குறைந்து, வறுமை மிகப் பெரிதாக
வந்தாலும், தங்கள் பழம் பெரும் குடிப்புகழ்,
கெடத்தக்க காரியங்களை; ஒரு போதும் மேலோர்
செய்யார்.

முளி - முற்றிய; கானம் - காடு; துளி -
மழை; அங்கி - குறைந்து; நல்குரவு -
வறுமை; தொல்வரவு - தொன்றுதொட்டு
வரும் குடிப்புகழ்.

57. நோயின்றி வாழ

பாழ்மனையும் தேவ குலனும் சுடுகாடும்
ஊரில் வழியெழுந்த ஒற்றை முதுமரனும்
தாமே தமிழர் புகாஅர் பகல்வளரார்
நோயின்மை வேண்டுபவர்.

பாழடைந்த வீட்டிலும், கோயிலுக்குள்ளேயும்,
சுடுகாட்டிலும், ஊரில்லாத பாதையோரம் இருக்கும்,

வயதான ஒற்றை மரத்தின் கீழும், தனியாகப் போய்த்
தங்க மாட்டார்கள்; பகல் நேரத்தில் சென்று
படுத்துறங்க மாட்டார்கள் - நோயின்றி வாழ
விரும்புபவர்கள்,

தமியர் - தனியாக; வளர்தல் -
தூங்குதல்.

58. புறப்படும் போது...

எழுச்சிக்கண் பின் கூவார் தும்மார் வழுக்கியும்
எங்குற்றுச் சேநீரோ என்னாரே முன்புக்கு
எதிர்முகமா நின்றும் உரையார் இருசார்வும்
கொள்வர் குரவர் வலம்.

ஓர் இடம் புறப்பட்டுச் செல்ல முற்படும் போது,
பின்னால் இருந்து, முன் செல்வோரைக் கூப்பிடக்
கூடாது. ஒருவர் பயணம் புறப்படும் போது தும்மக்
கூடாது. மறந்து போய்க் கூட, எங்கே போகிறீர்கள்
என்று கேட்கக் கூடாது. புறப்பட்டுச் செல்பவர்
முன்னே போய், அவருக்கு நேர் எதிராக நின்று
கொண்டு; எதையும் சொல்லக் கூடாது. அவர்களின்
இடப்பக்கமோ, வலப்பக்கமோ நின்றே பேசவேண்டும்.
பெரியவர்களை வலம் வந்து வணங்கிப் பின் செல்ல
வேண்டும்.

கூவுதல் - கூப்பிடுதல்; தும்மார் -
தும்மல் போட மாட்டார்; வழுக்கியும் -
மறந்தும்.

59. பெரியோர் பண்பு

உடம்பு நன்று என்றுரையார் ஊதார் விளக்கும்
அடுப்பினுள் தீநந்தக் கொள்ளார் அதனைப்
படக் காயார் தம்மேல் குறித்து.

நேரில் பார்த்த ஒருவரிடம் அவர் உடல் நன்றாக இருக்கிறது - என்று, அவர் எதிரிலேயே கூற மாட்டார்கள். எரியும் விளக்கை, வாயால் ஊதி அணைக்க மாட்டார்கள். அடுப்பில் எரியும் நெருப்பை, அடுப்பு அணைய எடுக்க மாட்டார்கள். தீ தம்மேல் படுமாறு அமர்ந்து குளிர்காய மாட்டார்கள், பெரியோர்கள்.

நந்த - கெட; காயார் - குளிர்காய
மாட்டார்.

60. பெரியோர் உடன் செல்லும் போது

யாதொன்றும் ஏறார் செருப்பு வெயில் மறையார்
ஆன்றவிந்த மூத்த விழுமியார் தம்மோடு அங்கு
ஓராறு செல்லும் இடத்து.

கற்றறிந்த - குற்றமற்ற - அறிவுடைய பெரியோர்க ளுடன் ஒன்றாகப் பயணம் செய்யும் போது, அவர்க்கு சரியாக எதன்மீதும் ஏறிச் செல்லக் கூடாது. காலில் செருப்பு அணியக் கூடாது. வெயில் மறைக்கத் தனக்கு மட்டும் குடை பிடித்துக் கொள்ளக் கூடாது. இது பெரியோர்க்குச் செய்யும் மரியாதை ஆகும்.

ஆன்றவிந்த - கற்றறிந்து அடங்கிய;
விழுமியோர் - குற்றமற்ற குணம் உடை
யார்; ஓராறு - ஒருவழியில்.

61. படித்தவர் பண்பு

வால் முறையால் வந்த நான் மறையாளரை
மேல் முறைப்பால் தம் குரவரைப் போல் ஒழுகல்
நூல் முறையாளர் துணிவு.

தூய நல்லொழுக்க நெறியில் வந்த நான்குமறை
உணர்ந்த, அந்தணரை, மேலேற்றிப் போற்றத் தக்க,
பெரியோர்களை மதித்துப் பாராட்டுவது போல்;
பாராட்டி, அன்புடன் நடத்துவது படித்தறிந்த -
பண்புடையவர் செயலாகும்.

வால் - தூய; நூல் - புத்தகம்; முறை -
ஒழுங்கு.

62. பெரியோரைப் பணிக

கால் வாய்த் தொழுவு சமயம் எழுந்திருப்பு
ஆசாரம் என்பர் குரவர்க்கு இவை இவை
சாரத்தால் சொல்லிய மூன்று.

பெரியோர்கள் காலில் விழுந்து வணங்குதலும்,
வாய் நிறைய வணக்கம் என்று அவர்களைத் தொழுவ
தும், அவர்கள் எழுந்தவுடன், உட்கார்ந்திருக்காமல்
தானும் உடன் எழுந்து நிற்பதும், நல்ல பழக்கங்கள்
ஆகும். என்றாலும் இந்த மூன்றும் பெரியோர்க்குச்
செய்யும் சிறப்புகளிலேயே மிக உயர்ந்த சத்தான
செயல்களாகும்.

தொழுவு - வணங்குவது; ஆச்சாரம் -
ஒழுங்குமுறை; சாரம் - சத்து.

63. உயர் பண்பு ஒரு மூன்று

துறந்தாரைப் பேணலும் நாணலும் தாம் கற்ற
மறந்தும் குரவர்முன் சொல்லாமை மூன்றும்
திறம் கண்டார் கண்டநெறி.

துறவிகளைப் போற்றி ஆதரிப்பதும், பிறர் கூறும்
பழிபாவங்களுக்காக வெட்கப்படுவதும், மறந்து கூடத்
தாம் படித்தவற்றை எல்லாம் பெரியோர்கள் முன்கூறித்
தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ளாதிருப்பதும், ஆகிய
மூன்று பண்புகளும் - நல்லறிவில் தேர்ச்சி பெற்ற
வர்கள் மேற்கொண்ட வழிமுறைகளாகும்.

திறம் - தேர்ச்சி; நெறி - வழிமுறை.

64. வாழ வேண்டியவர்கள்

பார்ப்பார் தவரே, சுமந்தார், பிணிப்பட்டார்
மூத்தார் இளையார் பசு பெண்டிர் என்று இவர்கட்கு
ஆற்ற வழி விலங்கினாரே பிறப்பிடைப்
போற்றி எனப்படுவார்.

அந்தணர், அறவோர், அல்லது தவம் செய்யும்
துறவிகள், தாய்மைப் பேறுடையவர்கள், நோயுற்று
இருப்பவர்கள், வயதானவர்கள், பச்சிளம் பாலகர்கள்
அல்லது இளைஞர்கள், பசுக்கள், பெண்கள் இவர்
வாழ, இவர்கள் வாழ்நாள் முழுதும் இவர்களுக்கு
வேலி போல் இருந்து பாதுகாத்தவர்களே; பிறந்தவர்
களில் பெருமை உடையவர்கள் என்று புகழப்படுவர்.

தவரே - தவம் செய்வோரே; ஆற்ற -

முழுதும்; விலங்கி - வேலி; போற்றி -

புகழுக்குரிய.

65. உடன் தனித்திருக்கத் தகாதவர்கள்

ஈன்றாள் மகள் தன்உடன் பிறந்தாள் ஆயினும்
சான்றார் தமிழ்தா உறையற்க ஐம்புலனும்
தாங்கற்கு அரிதாக லான்.

பெற்ற தாயுடனோ, தன் மகளுடனோ, தன் உடன் பிறந்தவளுடனோ; அறிவுமேலோங்கிய பெருமக்கள் தனியே தங்கி இருக்கக் கூடாது. ஏன் எனில், ஐம்புலன் வழி வரும் வேட்கை தடுக்க இயலாதது ஆகையினால்.

66. இவை சபை அலங்காரம்

கடை விலக்கின் காயார் கழிகிழமை செய்யார்
கொடை அளிக்கண் பொச்சாவார் கோலம் நேர்
செய்யார்

இடைஅறுத்துப் போகிப் பிறன் ஒருவன் சேரார்
கடை போக வாழ்தும் என்பார்.

பெரிய சபையில் நுழையும் போது தலை வாசலில் தடுத்து நிறுத்தப் பட்டால் அதற்காகப் பிறர்மேல் கோபம் கொள்ள மாட்டார். சபையில் மன்னரிடமோ, மற்றவரிடமோ, அதிக உரிமை எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார். அன்போடு தரும் வெகுமதியை இகழ்ந்து பேச மாட்டார். பிறர் முன் தங்கள் அழகு - ஒப்பனைகளைச் சரி செய்ய முயலார். இடையில் எழுந்து போகவோ, பிறகு வேறு ஒருவருடன் சேர்ந்து கொள்ளவோ, செய்யார்கள், வாழ்நாள் முழுதும் புகழோடு வாழ்வோம் என்று நினைப்பவர்கள்.

காயார் - கோபித்தல் செய்யார்; கிழமை
- உரிமை; பொச்சாவார் - இகழார்.

67. இவை தவறுடையவை

தமக்குற்ற கட்டுரையும் தம்மில் பெரியார்
உரைத்தற்கு உற்ற உரையும் அஃதன்றிப்
பிறர்க்குற்ற கட்டுரையும் சொல்லற்க சொல்லின்
வடுக்குற்றம் ஆகிவிடும்.

தன்னுடைய உறுதி மேம்பாட்டையும், தம்மை
விடப் பெரியவர்கள் சொன்ன புனைந்துரைக
ளையும், இவை அல்லாமல், மற்றவர்களுக்கான
சொற்களையும் மன்னனிடம் சொல்லக் கூடாது.
சொன்னால் அப்படிச் சொன்னதே ஒரு பழியாகக்,
குற்றமாக ஆகிவிடும்.

கட்டுரை - உறுதி; வடு - பழி; குற்றம் -
தவறு.



68. இவை நல்ல நல்ல

பெரியார் உவப்பன தாம் உவவார் இல்லம்
சிறியாரைக் கொண்டு புகார் அறிவறியாப்
பிள்ளையே ஆயினும் இழித்து உரையார் தம்மோடு
அளவளாவு இல்லா இடத்து.

பெரியோர்கள் விரும்புகிறவற்றை எல்லாம்,
தாமும் விரும்ப மாட்டார்கள். முன்பின் அறிமுகம்
இல்லாதவரை நல்லவர் என்று எண்ணத் தகாதவரைக்
கீழ்மக்களைத் தம்முடைய வீட்டுக்குள் அழைத்துக்
கொண்டு போக மாட்டார்கள். விவரம் தெரியாத சிறு
பிள்ளைகளாக இருந்தாலும், அவர்களுடன்

நெருங்கிப் பழகாத நிலையிலும்; அவர்களைப் பற்றி,
இழிவாகப் பெரியோர் ஏதும் பேசார்.

உவப்பன - விரும்புவன; உவவார் -
விரும்பார்; அளவளாவு - கலந்து
பழகுதல்.

69. பிழைக்கு வழி

முனியார் துனியார் முகத்து எதிர் நில்லார்
தனிமை இடத்துக்கண் தம் கருமம் சொல்லார்
இனியவை யாம் அறிதும் என்னார் கசிவின்று
காக்கை வெள்ளெனும் எனின்.

அரசன் முன் கோபப்படமாட்டார்கள், வெறுப்
படையவும் மாட்டார்கள். அரசனுக்கு நேருக்கு நேர்
நின்று பேச மாட்டார்கள். அவனைத் தனியாகக் கண்டு
தன்னுடைய குறைகளைச் சொல்ல மாட்டார்கள்.
தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லிக்
கொள்ள மாட்டார்கள். காக்கையின் நிறம் வெள்ளை
என்று மன்னன் சொன்னால் கூட அது கேட்டு
வருத்தப்படமாட்டார்கள்.

முனி - கோபம்; துனி - வருத்தம்; கசிவு
- வருத்தம்.

70. அகற்ற வேண்டியவை இவ்வைந்தும்

உமியவும் உயர்ந்துழி ஏறலும் பாக்கும்
வகையில் உரையும் வளர்ச்சியும் ஐந்தும்
புணரார் பெரியார் அகத்து.

எச்சில் உமிழ்தல், உயர்மான ஆசனத்தில் ஏறி
உட்காருதல், வெற்றிலை பாக்குப் போடுதல், வீண்
வெற்றுரை - வம்பளப்புகள் செய்தல், படுத்து
உறங்குதல் ஆகிய ஐந்தும் பெரியோர்கள் முன்பாக
செய்யக் கூடாதவை. நீக்கப் பட வேண்டியவை.

உமிதல் - உமிழ்தல்; பாக்கு - தாம்பூலம்.

71. சொல்லக் கூடாதவை

இறைவர்முன் செல்வமும் கல்வியும் தேசம்
குணனும் குலமுடையார் கூறார் பகைவர்போல்
பாரித்துப் பல்கால் பயின்று.

அரசருக்கு முன்னால் - தங்களுடைய செல்வச்
சிறப்பையும், கற்ற கல்வியின் பெருமையையும்,
தமக்குள்ள புகழ்ப் பெருமைகளையும்; தங்களுடைய
குணநலன்களையும்; உயர்ந்த குடிப் பிறந்தவர்கள்;
வேற்றார் - அல்லது, மாற்றார்களிடம், அடிக்கடி
எடுத்துக் கூறுவதுபோலக் கூறிக் கொண்டிருக்க
மாட்டார்கள்.

இறைவர் - அரசர்; தேச - புகழ்;

பாரித்து - விரிவாக.

72. அரசனா ஆண்டவனா யாரை வணங்குவது?

பெரியார் மனையகத்தும் தேவ குலத்தும்
வணங்கார் குரவரையும் கண்டால் அணங்கொடு
நேர்பெரியார் செல்லும் இடத்து.

அரசர் இருக்கும் அரண்மனைக்குள்ளும்,
கோவிலுக்குள்ளும், பெரியோரைக் கண்டால்
வணங்கக் கூடாது. காரணம் அங்கே வணங்கத்
தக்கவர்கள் அரசனும், ஆண்டவனுமே. அதேபோல்
அத்தெய்வங்களைப் போன்ற மன்னர்கள் கடவுளோடு
ஊர்வலமாக, வெளியே சென்றாலும்; தெய்வத்தையே
வணங்குவர். மன்னரை வணங்க மாட்டார்கள்.
அணங்கொடு - தெய்வத்துடன்.

73. சிரிப்பதும் தவறு

நகையொடு கொட்டாவி காறிப்பு தும்மல்
இவையும் பெரியார்முன் செய்யாரே செய்யின்
அசையாது நிற்கும் பழி.

சிரிப்பது, கொட்டாவி விடுவது, காறித் துப்புவது,
தும்முவது - இவைகளைக் கூடப் பெரியோர்
முன்பாகச் செய்யக் கூடாது. செய்தால் துன்பம் வந்து
சேரும்.

நகை - சிரிப்பு; காறிப்பு - உமிழ்தல்;
பழி - குற்றம்.

74. நல்ல பிள்ளைக்கு அடையாளம்

நின்றக்கால் நிற்க அடக்கத்தால் என்றும்
இருந்தக்கால் ஏவாமை ஏகார் பெருந்தக்கார்
சொல்லின் செவிகொடுத்துக் கேட்க மீட்டும்
வினாவற்க சொல் ஒழிந்தக்கால்.

கற்பிக்கும் ஆசிரியர் முன்பாக பாடம் கேட்கும்
போது அடங்கி அடக்கமுடன் இருக்கவேண்டும். பாடம்
சொல்லித் தராத நேரத்திலும், பணிவுடன் இருக்க
வேண்டும். ஆசிரியர் பார்த்துப் போ என்று சொன்ன
பின்பே போக வேண்டும். அதற்கு முன் போகமாட்டார்.
பேரறிவுடைய ஆசிரியர் பாடம் சொல்லித் தரும்போது
காது கொடுத்துக் கேட்க வேண்டும். அவர் பாடம்
சொல்லி முடித்தவுடன் சந்தேகம் கேட்கக் கூடாது.
சந்தேகங்களை முதலிலேயே கேட்டுத் தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும்.

ஏவல் - கட்டளை; ஏகுதல் - போதல்.

75. பெரியோர் முன்...

உடுக்கை இகவார் செவி சொறுண்டார் கைமேல்
எடுத்துரையார் பெண்டிர் மேல் நோக்கார் செவிச்
சொல்லும்

கொள்ளார் பெரியார் அகத்து.

உடுத்தியிருக்கும் ஆடையை அவழித்துக் கட்ட
மாட்டார். கையை மேல் உயர்த்தி - கை நீட்டிப் பேச
மாட்டார். பெண்களை நிமிர்ந்தும் பார்க்க மாட்டார்.
மற்றவர்கள் சொல்வதைக் காதில் போட்டுக்

கொள்ளவும் மாட்டார் - நல்லவர்கள், பெரியோர்
முன் இருக்கும்போது.

உடுக்கை - உடுத்தியிருக்கும் ஆடை;
இகத்தல் - கடத்தல்; சொறுண்டார் -
சுறண்டார்.

76. எப்படிப் பேசுவது

விரைந்துரையார் மேன்மேல் உரையார் பொய்யாய்
பரந்துரையார் பாரித்துரையார் ஒருங்கனைத்தும்
சில் எழுத்தினாலே பொருள் அடங்கக் காலத்தால்
சொல்லுக செவ்வி அறிந்து.

ஒருவரிடம் ஒன்றைச் சொல்லுகிற போது,
வேகமாகப் பேசமாட்டார். சொன்னவற்றையே மேலும்
மேலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்க மாட்டார். பொய்
யான செய்திகளை கோடிட்டுக் காட்டாமல் விளக்கிக்
கொண்டிருக்க மாட்டார். விரிவாக நீண்ட நேரம்
பேசமாட்டார். சொல்ல வேண்டியவற்றை எல்லாம்
சில சொற்றொடர்களிலே, கேட்பவர் விளங்கிக்
கொள்ளும் வகையில், காலமும் இடமும் அறிந்து
கவனமாகப் பேச வேண்டும்.

பரந்து - விரிவாக; பாரித்து - விளக்கி;
சில் - சில; எழுத்து - சொற்றொடர்;
செவ்வி - சமயம்.

77. இவள் அல்லவா பெண்

தம்மேனி நோக்கார் தலை உளரார் கைந் நொடியார்
எம்மேனி ஆயினும் நோக்கார் தலைமகன்
தம்மேனி அல்லால் பிற.

தன்னுடைய உடல் அழகு கண்டு தானே
பெருமைப் படமாட்டார். கண்ட இடங்களில் தலை
வாரி முடிக்க மாட்டார். கையோடு கை புடைத்துக்
கொள்ள மாட்டார். எவ்வளவுதான் அழகுடையதாக
இருந்தாலும் தம் கணவன் உடல் அழகை அல்லாமல்
பிறர் உடல் அழகு பார்க்க மாட்டார்.

மேனி - உடல்; உளரார் - கோதார்;

நொடித்தல் - புடைத்தல்; தலைமகன் -
கணவன்.

78. நீங்கவும் கூடாது நெருங்கவும்

கூடாது

பிறரொடு மந்திரம் கொள்ளார் இறைவனைச்
சாரார் செவி ஓரார் சாரின் பிறிதொன்று
தேர்வார் போல் நிற்க திரிந்து.

மன்னர் முன் இருக்கும் போது மற்றவர்களுடன்
ரகசியம் பேசக் கூடாது. மன்னனுடன் மிக நெருக்க
மாக இருந்து விடவும் கூடாது. அரசன் அடுத்தவர்க்குச்
சொல்லுவதைக் காது கொடுத்துக் கேட்க முயலக்
கூடாது. மன்னரோடு சேர்ந்து நிற்க நேர்ந்தால்; வேறு
எதையோ நினைத்துக் கொண்டிருப்பவரைப் போல,

முகக் குறிப்பால் எதையும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் இருத்தலே நல்லது.

மந்திரம் - இரகசியம்; ஓர்தல் - ஆராய்தல்.

79. பெரியோர்க்கே உரிய

பெருங்குணம்

துன்பத்துள் துன்புற்று வாழ்தலும் இன்பத்துள் இன்ப வகையான் ஒழுகலும் - அன்பில் செறப்பட்டார் இல்லம் புகாமை இம் மூன்றும் திறப்பட்டார் கண்ணே உள.

துன்பம் வந்த காலத்தில், தன்னுடைய துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு, அடுத்தவர் படும் துன்பத்துக்கு, வருந்தி வாழ்வதும்; இன்பம் வந்த போது, மகிழ்ச்சியடைவதோடு, அந்த மகிழ்ச்சியை மற்றவர்களுடனும் பகிர்ந்து கொண்டு நடப்பதும்; அன்பில்லாத ஜீயவர்கள் வீட்டுக்குப் போகாது விலகியிருப்பதும் ஆகிய மூன்று குணங்களும், ஒழுக்க நெறிப்படி வாழும் உயர்ந்த பெரியோர்களிடத்தில் மட்டுமே இருக்கும்.

ஒழுகல் - நடத்தல்; செறப்படுதல் - வேறுபடுதல்; திறம் - ஒழுக்கம், நேர்மை.

80. குலப் பெயர் வைத்துக் கூப்பிடக்கூடாது

தெறுவந்தும் தம்குரவர் பேர் உரையார் இல்லத்து
உறுமி நெடிதும் இராஅர் - பெரியாரை
என்று முறை கொண்டு கூறார் புலையரையும்
நன்கறிவார் கூறா முறை.

கோபப்பட்ட காலத்திலும் பெரியவர்கள்
பெயரைச் சொல்ல மாட்டார்கள், பெரியோர்கள்
பெயரைச் சொல்வது மதிப்புக் குறைவு என்பதால்.
வீட்டில் மனைவியிடம் கோபம் கொண்டால் நீண்ட
நேரம் வீட்டில் இருக்க மாட்டார். இருந்தால் பேச்சு
நீளும் கோபம் அதிகமாகும் என்பதால். பெரியோர்
களை எப்போதும் உறவுமுறை பாராட்டிப் பேச
மாட்டார். இழிந்த கீழ்சாதியினராயினும், அவர்களை
கற்றறிந்த பெரியோர் குலப் பெயர் - சாதிப் பெயர்
சொல்லி அழைக்க மாட்டார்கள்.

தெறு - கோபம்; உறுமி - கோபித்து;

முறை - பிறப்பு, உறவு.

81. சிறந்தவர் செயல்

புழைக்கடைப் புகார் அரசன் கோட்டி உரிமை
இவற்றுக்கண் செவ்வியார் நோக்காரே அவ்வத்
தொழிற்குரியர் அல்லாதவர்.

ஒருவர் வீட்டுக்குப் போகும் போது, பின்வாசல்
வழியாக நுழையமாட்டார்கள். அரச சபையிலும்,
அந்தப் புரத்திலும் நற்குணம் உடைய பெரியோர்;

வேலை இருந்தால் ஒழியப் போக மாட்டார். வேலைக் குரியவரைத் தவிர வேறு எவரையும் பார்க்கவும் மாட்டார்கள்.

புழைக்கடை - பின்வாசல்; கோட்டி -
அரசவை; உரிமை - மனைவி;
செவ்வியார் - சிறந்தோர்.

82. அவளும் பெண்தானே!

வண்ண மகளிரிடத்தொடு தம்மிடம்
ஒள்ளியம் என்பார் இடம் கொள்ளார் தெள்ளி
மிகக் கிழமை உண்டெனினும் வேண்டாவே
பெண்டிர்க்கு
உவப்பன வேறாய் விடும்.

ஒப்பனை அலங்காரங்களால் தம்மை அழகு படுத்திக் கொள்ளும் விலை மாதர் வீடே, தம் வீடாகக் கொண்டு வாழ; அறிவில் சிறந்தோம், என்று கூறிக் கொள்ளும் பெரியோர் இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, மனைவி என்பவள்; கணவனுக்கு மிகவும் உரிமை உடைய பொருள்தான் என்றாலும், அவளும் பெண்தானே! எனவே அவள் ஆசையும் வேறாகி விட்டால் பின் விபரீதம் அல்லவா? எனவே வேண்டாம் விலைமாதர் வீடே கதியெனக் கிடக்கும் வாழ்க்கை.

வண்ணமகளிர் - விலைமாதர்;
ஒள்ளியம் - சிறந்தோம்; கிழமை -
உரிமை; உவப்பன - விரும்புவன.

83. புகழோடு வாழ...

நிரல்படச் சொல்லார் நிழல் மிதித்து நில்லார்
உரைஇடை ஆய்ந்து உரையார் ஊர்முனிவ செய்யார்
அரசர் படை அளவும் சொல்லாரே என்றும்
கடைபோக வாழ்தும் என்பார்.

ஒருவரிசையில் செல்ல மாட்டார். ஒருவர் நிழலை
மிதித்துக் கொண்டு அதன் மீது நிற்கமாட்டார். பேசு
வதற்கு முன்பே யோசிக்காமல், பேசத் தொடங்கிய
பின், பேச்சின் இடையில் யோசிக்க மாட்டார். ஊரார்
வெறுக்கும் கோபிக்கும், காரியங்களைச் செய்யார்.
தம்முடைய அரசரின் படைபலத்தைக் கூட மற்ற
வர்க்குச் சொல்ல மாட்டார்கள். நீடித்த புகழோடு நீண்ட
நாள் வாழ நினைப்பவர்கள்.

நிரல் - வரிசை; முனிய - வெறுக்கும்.

84. இவை - கவனம்

அளைஉறை பாம்பும் அரசும் நெருப்பும்
முழை உறை சீயமும் என்று இவை நான்கும்
இளைய எளிய பயின்றன என்று எண்ணி
இகழின் இழுக்கம் தரும்.

புற்றில் வாழ்கின்ற பாம்பு, மன்னன், தீ, குகைக்
குள் இருக்கும் சிங்கம் - ஆகிய நான்கையும்; இவை
நமக்கு நெருக்கமானவைதானே, பழகியவைதானே,
நன்கு தெரிந்தவைதானே என்று நினைத்து,
அசட்டையாக இருப்பது ஆபத்தாக முடியும்.

அளை - புற்று; உறை - வாழும்; முழை
- குகை; சீயம் - சிங்கம்.

85. அரசனைப் போல வாழ்வது ஆபத்து

அறத்தொடு கல்யாணம் ஆள்வினை கூரை
இறப்பப் பெருகிய கண்ணும் - திறப்பட்டார்
மன்னரின் மேம்பட்ட செய்யற்க செய்பவேல்
மன்னிய செல்வம் கெடும்.

தான தருமங்கள் செய்வதிலோ, திருமணங்கள்
நடத்துவதிலோ, முயற்சி மேற்கொள்வதிலோ,
குடியிருக்கும் வீடு கட்டிக் கொள்வதிலும் என்னதான்
பெருஞ் செல்வம் இருந்தாலும், அறிவுடையோர்,
மன்னருக்கு மேலாக நடந்து கொள்ளக் கூடாது.
அப்படி இல்லாமல் மன்னருக்கு மேலாகச் செய்வார்க
ளானால், அவர்களின் அளவற்ற செல்வமும் அழிந்து
போகும்.

ஆள்வினை - முயற்சி; கூரை - வீடு;

இறப்ப - அதிகமாக; மன்னிய - மிகுந்த.

86. கேட்கக் கூடாத கேள்வி

உண்டது கேளார் குரவரை மிக்காரைக்
கண்டுழிக் கண்டால் மனம் திரியார் புல்லரையும்
உண்டது கேளார் விடல்.

நீங்கள் என்ன சாப்பிட்டீர்கள்? என்று, ஆசிரியர்,
தாய் தந்தை, அரசன், தனக்கு மூத்தோன் ஆகிய ஐங்குர
வரையும், தம்மின் உயர்ந்த பெரியோரையும் பார்த்த
இடத்து, அவர்களை நோக்கிக் கேட்கக் கூடாது.
பெரியோரிடமே கேட்கக் கூடாது என்றால் அற்பர்க
ளிடம் நீங்கள் என்ன சாப்பிட்டீர்கள் என்ற கேள்வி

யைக் கேட்கலாமா? கூடாது, விடுங்கள்! மனத்தை அலையவிடாத - கற்றறிந்த பெரியார் கீழோர்களிடம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க மாட்டார்கள்.

திரிதல் - கெடுதல்.

87. செய்யக் கூடாது

கிடந்தாரைக் கால் கழுவார் பூப்பெய்யார் சாந்து மறந்தானும் எஞ்ஞான்றும் பூசார் கிடந்தார்கண் நில்லார்தம் கட்டில் மிசை.

ஒருவர் கட்டிலில் படுத்திருக்கும் போது, அவர் கால்களைக் கழுவக் கூடாது. அவர்கள் மேல் பூ போடக் கூடாது. மறந்தும் கூட, எப்படிப்பட்ட நிலையிலும், அவருக்குச் சந்தனம் பூசக் கூடாது. ஒருவர் படுத்திருக்க மற்றவர் அவர் அருகில் நிற்கவும் கூடாது.

சாந்து - சந்தனம்; எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும்.

88. இதுவும் கூடாது

உதவிப் பயன் உரையார் உண்டி பழியார் அறத்தொடு தான் நோற்ற நோன்பு வியவார் திறத்துளி வாழ்தும் என்பார்.

தாம் ஒருவர்க்குச் செய்த உதவியின் பயனையும் அளவையும், வெளியே சொல்ல மாட்டார்கள். அன்போடு உண்ணத் தந்த உணவை இகழ்ந்து பேசமாட்டார்கள். தாம் செய்த தான தருமங்களையும், மேற்கொண்ட விரதங்களையும் பற்றித் தாமே,

பெருமை அடித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் - ஒழுக்க நெறி வழியே வாழ்வோம், என்று நினைப்பவர்கள்.

திறத்துளி - ஒழுக்க நெறி வழி.

89. இல்லாததுக்கு வருந்தாதே

எய்தாத வேண்டார் இரங்கார் இகழ்ந்ததற்குக்
கைவாரா வந்த இடுக்கண் மனம் அழுங்கார்
மெய்யாய காட்சி யவர்.

அடைய முடியாத பொருள்கள் மேல் ஆசைப் பட
மாட்டார்கள். இழிந்தவற்றை எண்ணியோ,
இழந்தவற்றை நினைத்தோ வருத்தப் பட மாட்டார்கள்.
நீங்காத துன்பம் வந்த நேரத்திலும் மனம் கலங்க
மாட்டார்கள் - உண்மை அறிவுடைய பெரியோர்.

அழுங்குதல் - கலங்குதல்; மெய் -
உண்மை; காட்சி - அறிவு.

90. துடிய பூ துடக் கூடாது

தலைக்கிட்ட பூ மேவார் மோந்த பூசுதுடார்
பசுக் கொடுப்பின் பார்ப்பார் கைக் கொள்ளாரே
என்றும்
புலைக்கு எச்சில் நீட்டார் விடல்.

ஒருவர் தலையில் துடிய பூவைத் தாம் அணிய
மாட்டார். பிறர் முகர்ந்த பூவையும் தலையில் அணிய
மாட்டார். பசு தானம் தந்தாலும் அதை அந்தணர்க
ளிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ள மாட்டார். இழிந்த

சாதியினருக்கு எச்சில் உணவு கொடுக்க மாட்டார்.
எனவே இதனை விட்டுவிடுக.

மேவுதல் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; புலை -
புலையர்.

91. பழிபாவம்

மோட்டுடைப் போர்வையோடு ஏக்கழுத்தும் தான்
இசைப்பும்

காட்டுளே யானும் பழித்தாரமாம் தம்மின்
மூத்த உளவாகலான்.

உடல்மேல் போர்வையுடன் இருப்பதும், இறுமாப்புடன் நடந்து கொள்வதும், கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டிருப்பதும், வீட்டிலே இல்லை - காட்டுக்குள்ளே இருக்க நேர்ந்த போதும்; தம்மைவிட மூத்தவர் முன் செய்யக் கூடாத பழிபாவமாகும்.

மோடு - உடல்; ஏக்கழுத்து - இறுமாப்பு;
பழித்தாரம் - பழியின் எல்லை.

92. நாள் பார்த்துச் செய்க

தலைஇய நற்கருமம் செய்யுங்கால் என்றும்
புலையர் வாய் நாள் கேட்டுச் செய்யார் -

தொலைவில்லா

அந்தணர் வாய்ச் சொற்கேட்டுச் செய்க அவர்வாய்ச்
சொல்

என்றும் பிழைப்பதில்லை.

உயர்வான நல்ல காரியங்களைச் செய்கிற போது;
எப்போதும் கீழ்மக்கள் வாய்ச் சொல் கேட்கக் கூடாது.

கேடில்லாத மறையவர்கள் கூறும் மொழி கேட்டு
சொல்லுகிறபடி நல்ல காரியங்களைத் தொடங்குக.
அவர்கள் கூறும் மொழிகள் என்றும் தவறுவதில்லை.

தொலைவு - கேடு; பிழைப்பது -
தவறுவது.

93. இதுவும் சபை மரியாதையே

மன்றத்து நின்றுஞ்ஹார் மாசு திமிரந் தியங்கார்
என்றும் கடுஞ்சொல் உரையார் இருவராய்
நின்றுழியும் சொல்லார் விடல்

பெரியோர்கள் நிறைந்திருக்கும் சபையில்
இருந்து கொண்டு குறும்பு செய்யமாட்டார். அழுக்கை
உதறிக் கொண்டு அலைந்து கொண்டிருக்க மாட்டார்.
எப்போதும், எவரிடமும் சுடுசொல் பேசமாட்டார்.
இருவர் நின்று பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது;
இருவருக்கும் இடையேயும் போகமாட்டார்.

உஞற்றுதல் - குறும்பு செய்தல்; திமிர்தல்
- உதிர்த்தல்.

94. கை நீட்டிப் பேசுவதும் கையேந்தி வாங்குவதும் தவறு

கைசுட்டிக் கட்டுரையார் கால்மேல் எழுத்திடார்
மெய்சுட்டி இல்லாரை உள்ளாரோடு ஒப்புரையார்
கையில் குரவர் கொடுப்ப விருந்து ஏலார்
ஐயம் இல் காட்சியவர்.

கை நீட்டிப் பேச மாட்டார்கள். கால்மேல்
கால்போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்க மாட்டார்கள்.

கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர் அல்லாதவரை, கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தோருடன்; ஒப்பிட்டுப் பேச மாட்டார்கள். பெரியவர்களே தருவதானாலும் விருந் துனவைக் கையேந்தி வாங்கிச் சாப்பிட மாட்டார்கள் - தெளிந்த அறிவுடையோர்கள்.

சுட்டி - நீட்டி; மெய் - உண்மை; சுட்டி - அறிவு; ஏலார் - ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்.

95. பொன் போலப் போற்ற வேண்டியவை.

தன் உடம்பு தாரம் அடைக்கலம் தன்னுயிர்க்கு என்று உன்னித்து வைத்த பொருளோடு இவை நான்கும் பொன்னினைப் போல் போற்றிக் காத்துய்க்க உயக்காக்கால்

மன்னிய ஏதம் தரும்.

தன்னுடைய உடல் நலம், தன்னுடைய மனைவி யின் சுகம், காப்பாக வைக்கப்பட்ட அடைக்கலப் பொருள், தனக்குப் பின்நாளில் உதவும் என்று கருதிச் சேர்த்து வைத்த செல்வம்;- ஆகிய நான்கும் பொன்னைப் போல் போற்றிப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியவை ஆகும். அப்படிப் பாதுகாத்து வைத்துக் கொள்ளாவிட்டால், அந்ததவறு, மிகப் பெரும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

உன்னி - எண்ணி; காத்துய்க்க - காப்பாற்றிக் கொள்க; மன்னிய - மிகுந்த; ஏதம் - துன்பம்.

96. உழைப்பே உயர்வு

நந்தெறும்பு தூக்கணம் புள் காக்கை என்று
இவைபோல்

தம் கருமம் நல்ல கடைப்பிடித்துத் தம் கருமம்
அப்பெற்றியாக முயல்பவர்க்கு ஆசாரம்
எப்பெற்றி யாயினும் படும்.

ஆக்கமுடைய எறும்பு, அயராது உழைத்து உணவு
தேடிக் கொள்வதைப் போலவும்; தூக்கணங்குருவி,
விடாமுயற்சியோடு, பாதுகாப்பாகக் கூடு கட்டி
வாழ்வது போலவும்; காக்கை தனது இனத்தைக் கூவி
அழைத்து உண்பது போலவும், தன்னுடைய
செயல்களில் ஊக்கம், விடாமுயற்சி, ஒப்புரவைக்
கடைப்பிடித்து எறும்பு, தூக்கணங்குருவி, காக்கை
போலப் பணியாற்ற முயல்பவர்களுக்கு, வாழ்வின்
ஒழுக்கம் எப்படியும் உயரும் - வளரும்.

நந்தம் - ஆக்கம்; படும் - வளரும்.

97. வாய் பொத்தித் தொழுது தொடர்க பேச்சை

தொழுதானும் வாய் புதைத்தானும் அஃது அன்றிப்
பெரியார்முன் யாதும் உரையார் பழியவர்
கண்ணுள்ளே நோக்கி உரை.

பெரியாரிடம் ஒன்றைப் பற்றி பேசும்போது
வணங்கி, வாய்பொத்திக் கொள்ளாமல் எதையும்
அறிவுடையோர் சொல்ல மாட்டார், அப்படிச்
செய்யாதது, அதாவது வணங்கி வாய்பொத்தாமல்

பேசுவது குற்றமாகும், எனவே பெரியோர் முன்
வணங்கி வாய்பொத்தியே பேசுக.

வாய் புதைத்து - கையால் வாயை மூடிக்
கொண்டு.

98. போகாத இடம் தேடிப் போகாதீர்

சூதர் கழகம் அரவம் அறாக்களம்
பேதைகள் அல்லார் புகாஅர் புகுபவேல்
ஏதம் பலவும் தரும்.

சூதாடும் இடத்திலும், ஆரவார ஒலி நீங்காது
இருக்கிற - இரைச்சல் - மிகுந்த இடத்திலும், அறிவற்ற
முட்டாள்களே அல்லாமல்; மற்றவர்கள் நுழைய
மாட்டார்கள். நுழைந்தால் பலவாறு துன்பப்பட
நேரும்.

சூதர் கழகம் - சூதாடும் இடம்; அரவம் -
ஒசை; அறா - நீங்காத; களம் - இடம்.

99. பார்க்காதே, போகாதே

உரற்களத்தும் அட்டிலும் பெண்டிர்கள் மேலும்
நடுக்கற்ற காட்சியார் நோக்கார் எடுத்திசையார்
இல்லம் புகாஅர் விடல்

ஆரவாரம் மிகுந்த இடத்தையும், சோறு சமைக்கும்
இடத்தையும், பெண்கள் இருக்கும் இடங்களையும்
தெளிந்த அறிவுடைய பெரியோர் பார்க்க மாட்டார்கள்
அவைபற்றிப் பேசவும் மாட்டார்கள். அவ்விடங்களுக்

குள் நுழையவும் மாட்டார்கள் எனவே அதையே
மற்றவரும் செய்க.

உரற்களம் - ஆரவாரம் உள்ள இடம்;
அட்டில் - சமையல் கட்டு.

100. ஒழுக்கநெறி இவர்களுக்கு விலக்கு

அறியாத தேயத்தான் ஆதுலன் மூத்தான்
இளையான் உயிர் இழந்தான் அஞ்சினான்
உண்பான்

அரசர் தொழில் தலைவைத்தான் மணாளன் என்று
ஒன்பதின்மர் கண்டார் உரைக்குங்கால் மெய்யான
ஆசாரம் வீடு பெற்றார்.

அறிமுகமில்லாத நாட்டைச் சேர்ந்தவன், பிச்சைக்
காரன், வயதில் மூத்தவன், சிறியவன், உயிரற்றவன்,
பயந்தவன், உணவு உண்பவன், அரசன் ஆணையை
மேற்கொண்டு இருப்பவன், மணம் முடிக்கப்
போகிறவன்; ஆகிய ஒன்பது பேரும்; பொது ஒழுக்க
நெறியினின்றும் விலக்குப் பெறத்தக்கவர் ஆவர்.

தேயம் - நாடு; ஆதுலன் - வறியவன்.

எங்களின் பிற நூல்கள்

ஞா. மாணிக்கவாசகன்

திருக்குறள்

எளிய உரை இனிய நடை

நாலடியார்

எளிய நடையில், இனிய தமிழில்
தெளிவுரை - பொழிப்புரை, அரும்பதவுரை

துரை - தண்டபாணி

மணிமேகலை

தெளிவுரை

சங்ககால வள்ளல்கள்

பாரதியார் கவிதைகள்